

Dosarul nr. 2ra-681/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Șușchevici)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cutruță)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Aurelia Cocier,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Cosoi împotriva Aureliei Cocier cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Aurelia Cocier, reprezentată de avocatul Dumitru Barbăscumpă și a fost menținută hotărârea din 03 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă:

La 04 februarie 2019 Serghei Cosoi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Aureliei Cocier cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 21 septembrie 2015 a fost încheiat contractul cu nr. 12877, autentificat de notarul public Beliban-Rațoi Ludmila, între Cosoi Serghei în calitate de împrumutător și Cocier Aurelia, în calitate de împrumutat.

Conform art. 1 al contractului nominalizat obiectul contractului constituie împrumutul dat de către împrumutător-împrumutatului în sumă de 6 000 de euro.

În baza art. 2 al contractului, contractul a fost încheiat pe un termen de șase luni, astfel termenul de rambursare integrală a sumei datorate constituind data de 21 februarie 2016.

Conform contractului, împrumutatul se obligă să achite plata sumei împrumutului ce constituie suma în mărime de 6 000 de euro, integral în termenul stabilit de art. 2 al contractului de împrumut.

Totodată, împrumutatul are dreptul să întoarcă împrumutul pînă la termenul stabilit în contract, iar împrumutătorul este obligat să primească suma de bani, fapt ce va fi confirmat prin eliberarea unei recipise de încasare a creanței.

Din motiv că pârâta nu i-a restituit împrumutul a expediat o somație, deși, conform art. 617 al. (2) Codul civil, în cazul în care este expres stabilită data executării obligației nu este necesară somația, astfel, pârâta fiind pusă în întârziere. Somația a fost expediată la adresa mun. Chișinău, xxxxx, recepționată la data de 12 noiembrie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție al scrisorii.

În rezultatul somării, pârâta a expediat în adresa lui Serghei Cosoi o scrisoare, prin care nu recunoaște suma de 6 000 de euro, invocând faptul că a întors parțial suma prin rate astfel achitând 2 720 de euro.

A susținut că nu a primit nici o sumă de bani pentru contract, or, contractul nr. 12877 din 21 septembrie 2015 la art. 4 prevede că împrumutatul se obligă să achite plata sumei împrumutului ce constituie suma în mărime de 6 000 de euro, integral în termenul stabilit de art. 2 al contractului.

Mult mai mult, prezentul contract nu determină nici o dobândă sau careva rate de achitare a datoriei.

Totodată, Serghei Cosoi a comunicat că, anterior prezentului contract fiind în relații bune cu pârâta, la rugămintea acesteia a împrumutat o sumă de bani fără recipisă sau contract. Aceasta restituind banii conform înțelegerii avute între ei.

Ulterior, pârâta având probleme financiare și având nevoie de bani, s-a adresat cu o rugămintă către reclamant pentru a-i acorda ca împrumut o sumă mai mare de bani, însă la acel moment neachitând în întregime suma acordată anterior de către reclamant.

Cosoi Serghei având posibilitatea și dorind să o ajute i-a împrumutat suma de 6 000 de euro solicitată, însă i-a comunicat că fiind o sumă considerabilă pentru el și evitând neînțelegerile ulterioare între ei urmează să încheie la notar un contract de împrumut.

Examinând răspunsul pârâtei la somația reclamantului se constată că, la 21 septembrie 2015 aceasta i-a achitat lui Cosoi Serghei presupusa sumă de 210 euro pentru suma de 6 000 de euro. A susținut că Aurelia Cocier a invocat faptul că a achitat o rată la 21 septembrie 2015 din contractul încheiat tot la 21 septembrie 2015 ceea ce este absurd, în aceeași zi când a împrumutat banii aceasta îi achită o parte din suma împrumutată în baza contractului care nici nu prevede rate sau dobânzi.

Pârâta încearcă prin mijloacele sale de a se eschiva de la rambursarea sumei împrumutate, solicitând în nenumărate ori ca reclamantul să-i acorde termene suplimentare.

Totodată, pârâta la recepționarea cererii prealabile a solicitat un termen de o lună de rambursare a sumei, invocând că la moment nu dispune de suma dată de bani, astfel Serghei Cosoi intrându-i în situație i-a acordat acest termen în speranța că ultima îi va returna împrumutul, însă până la momentul de față Aurelia Cocier nu și-a onorat obligațiile contractuale și nu a returnat suma împrumutată.

A solicitat obligarea Aureliei Cocier să restituie datoria în baza contractului nr. 12877 din 21 septembrie 2015 și a dobânzii de întârziere, în contul reclamantului Serghei Cosoi precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată, ce sunt formate din împrumutul în mărime de 6 000 de euro, dobânzii de întârziere în mărime de 2 400 de euro și taxa de stat în sumă de 4 938 de lei.

Prin hotărârea din 03 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, acțiunea depusă de Serghei Cosoi a fost admisă. A fost încasată din contul Aureliei Cocier în beneficiul lui Serghei Cosoi suma datoriei în mărime de 6 000 de euro și dobânda de întârziere în sumă de 2 400 de euro, iar în total suma de 8 400 de euro, convertiți în valută națională conform cursului valutar stabilit de BNM la ziua executării, și taxa de stat în sumă de 4 944 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 iunie 2020 și 06 august 2020, Aurelia Cocier, reprezentată de avocatul Dumitru Barbăscumpă, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 03 iunie 2020, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Aurelia Cocier, reprezentată de avocatul Dumitru Barbăscumpă și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției date instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 8, 514, 867 alin. (1), 602 alin. (1) și (2), 619 Codul civil, în redacția de până 01 martie 2019 și a conchis că prima instanță just a dispus încasarea din contul Aureliei Cocier în beneficiul lui Serghei Cosoi, suma împrumutului în mărime de 6000 de euro, dobânzii de întârziere în sumă de 2400 de euro, or apelanta Aurelia Cocier nu a prezentat careva înscrisuri prin care să se confirme stingerea datoriei.

La 25 februarie 2021 Aurelia Cocier a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel deoarece este una nemotivată nu a dat răspuns la argumentele apelantei și s-a abținut de a da explicații din ce motiv aceste argumente nu au fost luate în considerație. Curtea de Apel Chișinău nu și-a executat obligația legală de a motiva hotărârea luată și de a argumenta adoptarea ei. Prin urmare, i-a fost încălcat dreptul de a fi auzit, or dreptul în cauză include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de judecată de a arăta în motivarea sa motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.

A invocat că, în prima instanță a depus referința, la care au anexat mai multe probe. Cu toate că prima instanță le-a anexat toate aceste probe, însă nici una din aceste probe nu au fost apreciate în modul corespunzător atât de prima instanță, cât și de instanța de apel.

A susținut că au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 216 alin. (1), 207 alin. (1) Codul civil. A considerat că contractul de împrumut din 21 septembrie 2015 nu poate produce efecte juridice și este lovit de nulitate absolută, deoarece este lipsită de cauză obligația Aureliei Cocier de a restitui o sumă de bani care nu a fost primită. Mai mult, este lipsită de cauză pretinderea unei sume cu titlu de împrumut în situația în care raporturi de împrumut nu au existat între părțile contractante.

În acest context, prin referință s-a invocat nulitatea contractului de împrumut din 21 septembrie 2015, fără a fi depusă acțiune reconvențională cu o astfel de solicitare.

A mai susținut că contractul de împrumut din 21 septembrie 2015 a fost încheiat însuși la inițiativa împrumutătorului Serghei Cosoi, iar suma presupusă ca fiind împrumutată de 6000 de euro se compune din 2500 de euro acordate Cristinei Samardac-Dabila pentru inițierea procesului de judecată în Judecătoria Galați, România, iar restul sumei de 3500 de euro a fost apreciată de către intimat cu titlu de dobândă contractuală ce rezultă din contractul de împrumut din 04 octombrie 2012. În felul respectiv, suma de 6000 de euro indicată în contractul de împrumut din 21 septembrie 2015 în realitate nu este o sumă împrumutată în baza acestui contract și nici nu a fost transmisă efectiv către Aurelia Cocier. Contractul de împrumut din 21 septembrie 2015 a fost întocmit cu rea voință la inițiativă lui Serghei Cosoi și autentificat notarial anume pentru a obține un temei presupus „legal” de a pretinde în continuare de la Aurelia Cocier a unor sume.

Prin notificarea din 25 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020 a fost expediată părților la 10 noiembrie 2020, însă la actele cauzei nu sunt date prin care s-ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la 25 februarie 2021 de către Aurelia Cocier se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aurelia Cocier nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Aurelia Cocier ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Aurelia Cocier se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru